

Školní řád - Láďa Svoboda

Capo II

C G
1. Běda, mně šel na základce jenom tělák, recitace,
F G
nebyla to špatná štace, nebyl jsem však dobrý žák.
C G
Abych se stal řádným mužem, učitelkám nebyl dlužen,
F G C
vyžehlil si image u žen, učitelku jsem si vzal.

C Dmi
R: Když chci mluvit, tak se hlásím, zbytečně nic nepokazím.
G F G
Odpovídám, když jsem tázán, jiný způsob je zakázán.
C G
Čistá aktovka i uši školákovi vždycky sluší,
F G C
knížka žákovská je duší, o tu musím řádně dbát!

2. Jak mně chytne, že mám chvilku, musím cvičit násobilku,
výmluvy, že nedovedu říct po zpátku abecedu
nebere a zase zkusím, pod diktátem se hned dusím-
chyby opravit si musím, za trest píšu školní řád.

R:

3. Prvouka to jsou muka: „Řekni, jak kukačka kuká?“
To je pro malýho kluka, já chci jiný věci znát.
V přírodopise jsem třída, tam jsem napřed, žádná bída,
i když osnovy si hlídá, na co chci se můžu ptát.
Nejde jenom o učení, vždycky najde poučení,
správná odpověď se cení, říkám: „Už mám školu rád“.
Nevím co se ve mně budí, když se děti hloupě nudí,
pedagog se ve mně pudí, vštěpuju jim školní řád.

R:

4. A stejně mám oči jen pro ní, když jde kolem všechno voní,
o ní sny se hlavou honí, prostě mám jí strašně rád.
Miluji ty sladké chvíle, zvedne prstík, srovná brýle,
usměje se roztomile, notujem si školní řád.

„To maminka v tvójím věku, to byl jiný kádr, nespletla si kouly s kruhem, natož nějaký kvádr!“